

**DANIEL
GLATTAUER**

Každá sedmá
vlna

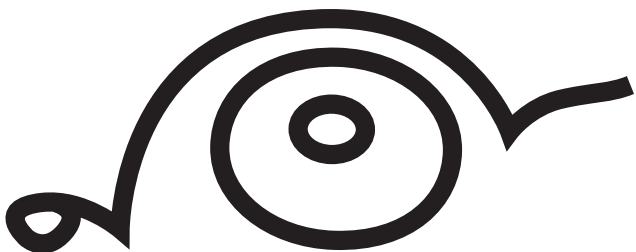

HOST

KAŽDÁ SEDMÁ VLNA

román

Brno 2012

HOST

DANIEL
GLATTAUER
Každá sedmá
vlna

Daniel Glattauer
Alle sieben Wellen

Copyright © Deuticke im Paul Zsolnay Verlag,
Wien 2009

Translation © Iva Kratochvílová, 2012

Czech edition © Host — vydavatelství, s. r. o.,
2012 (elektronické vydání)

ISBN 978-80-7294-668-6 (Formát PDF)

ISBN 978-80-7294-669-3 (Formát ePub)

ISBN 978-80-7294-670-9 (Formát PDF pro čtečky)

ISBN 978-80-7294-671-6 (Formát MobiPocket)

KAPITOLA PRVNÍ

O 3 týdny později

Předmět: Ahoj

Ahoj.

O 10 sekund později

Odp.:

UPOZORNĚNÍ. E-MAILOVÁ ADRESA BYLA ZMĚNĚNA. ZE ZADANÉ ADRESY JIŽ PŘÍJEMCE NEMŮŽE STAHOVAT ZPRÁVY. NOVÉ E-MAILY VE SCHRÁNCE BUDOU AUTOMATICKY MAZÁNY. PŘÍPADNÉ DOTAZY PROSÍM ADRESUJTE SPRÁVCI SYSTÉMU.

O půl roku později

Bez předmětu

Ahoj!

O 10 sekund později

Odp.:

UPOZORNĚNÍ. E-MAILOVÁ ADRESA BYLA ZMĚNĚNA. ZE ZADANÉ ADRESY JIŽ PŘÍJEMCE NEMŮŽE STAHOVAT ZPRÁVY. NOVÉ E-MAILY VE SCHRÁNCE BUDOU AUTOMATICKY MAZÁNY. PŘÍPADNÉ DOTAZY PROSÍM ADRESUJTE SPRÁVCI SYSTÉMU.

O 30 sekund později

Re:

Nikdy toho nenecháš?

O 10 sekund později

Odp.:

UPOZORNĚNÍ. E-MAILOVÁ ADRESA BYLA ZMĚNĚNA. ZE ZADANÉ ADRESY JIŽ PŘÍJEMCE NEMŮŽE STAHOVAT

ZPRÁVY. NOVÉ E-MAILY VE SCHRÁNCE BUDOU AUTOMATICKY MAZÁNY. PŘÍPADNÉ DOTAZY PROSÍM ADRESUJTE SPRÁVCI SYSTÉMU.

O 3 dny později

Předmět: Dotaz

Dobry večer, pane správce systému. Jak se tak pořád máte? Březen máme studený, což? Ale po tak mírné zimě si nemůžeme stěžovat, řekla bych. Aha, a při té příležitosti bych prosím měla dotaz. Máme jednoho společného známého. Leo Leike se jmenuje. Někam jsem bohužel založila jeho aktuální e-mailovou adresu. Byl byste tak laskav a mohl byste... Děkuji.

S upřímnou virtuální oddaností

Emmi Rothnerová

O 10 sekund později

Odp.:

UPOZORNĚNÍ. E-MAILOVÁ ADRESA BYLA ZMĚNĚNA. ZE ZADANÉ ADRESY JIŽ PŘÍJEMCE NEMŮŽE STAHOVAT ZPRÁVY. NOVÉ E-MAILY VE SCHRÁNCE BUDOU AUTOMATICKY MAZÁNY. PŘÍPADNÉ DOTAZY PROSÍM ADRESUJTE SPRÁVCI SYSTÉMU.

O 30 sekund později

Re:

Můžu si dovolit nasmělou kritiku? Jste dost jednotvárný. Příjemnou noční službu přeje

Emmi Rothnerová

O 10 sekund později

Odp.:

UPOZORNĚNÍ. E-MAILOVÁ ADRESA BYLA ZMĚNĚNA. ZE ZADANÉ ADRESY JIŽ PŘÍJEMCE NEMŮŽE STAHOVAT ZPRÁVY. NOVÉ E-MAILY VE SCHRÁNCE BUDOU AUTOMATICKY MAZÁNY. PŘÍPADNÉ DOTAZY PROSÍM ADRESUJTE SPRÁVCI SYSTÉMU.

O 4 dny později

Předmět: Jenom tři otázky

Pane správce systému, jsem v zoufalé situaci. Potřebuji aktuální adresu pana „uživatele“ Lea Leikeho, opravdu ji potřebuji! Musím mu NALÉHAVĚ položit tři otázky: 1) Žije ještě? 2) Žije ještě v Bostonu? 3) Žije už v nějakém novém e-mailovém vztahu? Jestliže platí 1), prominula bych mu 2). Ale 3) bych mu nemohla odpustit nikdy. Ať si za toho půl roku podnikl třeba patnáct nových pokusů s Marlene, klidně ať si za ním denně lítala do Bostonu. Ať si v Bostonu každou noc probendí v laciných plyšových barech a každé ráno se probouzí na betonových balóněch blboučké blondaté bostonské barové barbíny. Ať se klidně třikrát ožení a pokaždé přivede na svět troje trojčata. Jenom jedno nesmí: NIKDY SE NESMÍ PÍSEMĚNĚ ZAMILOVAT DO ŽENY, KTEROU JEŠTĚ NEVIDĚL. To prosím ne! To se nesmí už nikdy opakovat. Potřebuju tuhle jistotu, abych mohla jakž takž přežívat noci. U nás totiž vytrvale fouká severák.

Milý správce systému, umím si tak přibližně představit, co mi odpovíte. Ale stejně Vás žádám: překročte svůj stín a vyřídte Leovi Leikemu, s nímž jste zaručeně v kontaktu, moji zprávu. A řekněte mu, že se klidně může někdy

ozvat. Udělejte to! Bude Vám z toho hezky. Tak, a teď si klidně zase odříkejte tu svou modlitbičku. S přátelským pozdravem

Emmi Rothnerová

O 10 sekund později

Odp.:

UPOZORNĚNÍ. E-MAILOVÁ ADRESA BYLA ZMĚNĚNA. ZE ZADANÉ ADRESY JIŽ PŘÍJEMCE NEMŮŽE STAHOVAT ZPRÁVY. NOVÉ E-MAILY VE SCHRÁNCE BUDOU AUTOMATICKY MAZÁNY. PŘÍPADNÉ DOTAZY PROSÍM ADRESUJTE SPRÁVCI SYSTÉMU.

O 3 a půl měsíce později

Předmět: Prosím předejte

Ahoj Leo, máš v bytě č. 15 nové nájemníky? Jestli jsi v Bostonu, varuju tě. Nediv se účtu za elektřinu. Celou noc si tam svítí.

Krásný den, krásný život.

Emmi

O 2 minuty později

Bez předmětu

Haló?

O minutu později

Bez předmětu

Haló, pane správce systému, kde jste?

O minutu později

Bez předmětu

Mám si dělat starosti, nebo můžu doufat?

O II hodin později

Předmět: Zpátky z Bostonu

Milá Emmi, tvoje intuice je úžasná. Jsem zpátky doma sotva týden. Pokud jde o tu elektřinu, spotřebovávám si ji sám. Emmi, přeji ti, ach, co ti vůbec přeji po tak dlouhé době? Všechno by znělo banálně. Nejspíš, i když o pět měsíců předčasně, veselé Vánoce a úspěšný nový rok. Doufám, že se máš dobře, aspoň dvakrát lépe než já. Sbohem.

Leo

O den později

Předmět: Bezradně

Co to bylo? Bylo to něco? A jestli to něco bylo, ať to bylo, co to bylo, bylo to už zase to něco? Nemůžu tomu uvěřit. E.

O tři dny později

Předmět: Nechápatě

Leo, Leošku, co je s tebou? Co se to s tebou v tom Bostonu stalo?

E.

O den později

Předmět: Závěrem

Milý Leo, pocit, který ve mně už pět dní vyvoláváš, je horší, než jaký jsi ve mně vyvolal kdykoliv předtím, a to jsi už ve mně vyvolal pořádně hnusné pocity — až s tebou jsem zjistila, jak hnusné umí hnusné pocity doopravdy být. (Krásné mimochodem taky.) Ale tenhle jsem ještě neznala: začala jsem ti být na obtíž. Vrátiš se z Bostonu, aktivuješ si outlook, užíváš si telekomunikačního znovudobytí rodné

vlasti. A vtom už přicházejí první vzrušující maily špatně adresujících předplatitelek. Látka pro nové duchovní dobrodružství s anonymními ženami, snad je mezi nimi i nějaká neprovdaná. A potom, aha, tady píše jakási Emmi Rothnerová. To jméno ti připadá nějak známé. Není to ta, kterou sis zkušeným postupem školeného virtuálního krysaře už málem vepsal do postele, která se už už odrážela ke skoku do tvého náručí? Jenže v posledním reflexním stahu svého rozumu ti zůstala osudově vzdálená, zaváhala, zakolísala a o vlasek tě minula. No, přešlo devět a půl měsíce, na dámu i na drámu jsi dávno zapomněl. A ona se najednou ozve, nečekána nezvána se objeví ve tvém mailboxu. Popřeješ jí — óhromně vtipně, Leo, jako ve svých nejlepších chvílích — uprostřed léta veselé Vánoce a úspěšný nový rok. A nazdar! Měla svou šanci. Teď jsou na řadě další. A ona zavazí, otravuje. Tak ji budeme ignorovat, že, Leo? Však ona přestane. Už přestává. Přestává, slibuju!

PS: Doufáš, že se mám „aspoň dvakrát lépe“ než ty? Bohužel, Leo, nevím, jak dobře se máš. Ale na to, že bych se mohla mít aspoň dvakrát lépe, se mám nejméně desetkrát hůř. Jenomže to tě už nemusí zajímat.

Emmi

PPS: Děkuji, žes mě ještě jednou vyslechl. Teď na mě můžeš zase poslat svého laskavého správce systému. S ním se dá aspoň nerušeně vykecávat o počasí.

O hodinu později

Odp.:

Proč já ti vůbec odpovídám, Emmičko. Teď jsem tě (už zase) ranil, a to jsem nechtěl. NA OBTÍŽ MI NIKDY NEJSI. To přece víš. To bych musel být na obtíž sám sobě, protože

ty jsi mou součástí. Nosím si tě pořád s sebou, napříč všemi kontinenty a citovými krajinami, jako vysněnou představu, jako iluzi dokonalosti, jako nejvyšší výraz lásky. Skoro deset měsíců jsi tak byla se mnou v Bostonu, tak ses se mnou vrátila domů.

Ale Emmi, můj fyzicky prožívaný život šel mezitím dál, musel jít dál. Právě se snažím něco vybudovat. V Bostonu jsem se s někým seznámil. Ještě je moc brzo mluvit o, však víš o čem. Chceme to ale spolu zkusit. Ona má naději, že tu dostane práci, možná se sem přestěhuje.

Té příšerné noci tenkrát, když naše „první a poslední setkání“ tak bídně ztroskotalo na neuskutečnění, jsem brutálním způsobem přerušil náš virtuální vztah. I když jsi to do poslední chvíle nechtěla pochopit, udělala jsi určité rozhodnutí a já ti ho pomohl uskutečnit. Nevím, jak jsi na tom dnes s Bernardem, se svou rodinou. A ani to nechci vědět, protože to nemá nic společného s námi. Já jsem tu dlouhou odmlku nutně potřeboval. (Nejspíš jsem ji nikdy neměl ukončit.) Byla nezbytná k zakonzervování našeho jedinečného zážitku, aby nám naše vroucné, důvěrné, intimní nesetkávání vydrželo na celý zbytek života.

Dohnali jsme to do krajnosti. Dál už to nešlo. Pokračování neexistuje, ani o tři čtvrtě roku později, to už vůbec ne. Ber to taky tak, Emmi, prosím! Zachovejme si to, co bylo. A nechme to tak, ať to nezničíme.

Tvůj Leo

O 10 minut později

Re:

Leo, to byl perfektní kousek, chuťovka, za chvíli budeš ve špičkové formě! — „Emmi, jsi sice vysněná iluze dokonalosti, ale už s tebou nechci mít nic společného.“

Chápu. Chápu. Chápu. Pokračování zítra. Je mi líto, ale toho tě nemůžu ušetřit. Dobrou noc.

Tvoje v. i. d.

O den později

Předmět: Důstojné zakončení

Tak jo, zachovám si, co bylo. Respektuji tvůj přístup, milý e-mailový ex-kamaráde Leo „Dál-už-to-nešlo“ Leike. Spokojím se s tím, že si chceš mě a „naši věc“ udržet v paměti krásné. Jako „iluze dokonalosti“ si sice připadám dost nedokonalá a v pořádné deziluzi, jsem nicméně tvůj „nejvyšší výraz lásky“, i když zjevně z nějaké jiné hvězdy. Protože se Cindy z Bostonu — určitě se jmenuje Cindy, úplně ji vidím, jak ti šušká do ucha „I’m Cindy,“ chicht, „but you can call me Cinderella,“ chichty chicht —, takže se Cindy se dají najít možná ne ty nejvyšší myslitelné, ale zato pozemské výrazy lásky. Dají se najít a hlavně se dají prožívat. Mě nosíš s sebou — kvůli přirozené vyváženosti těla a ducha — jako „vysněnou představu“, takže je samozřejmě naprosto pochopitelné, že musíš dávat pozor, abych nezačala být moc těžká, aby sis samými vysněnými představami nakonec neuhnal kýlu.

Tak jo, usnadním to „nám“, usnadním to tobě, usnadním to sobě, nechám toho, vypadnu ti ze života. Už (brzy!) ti nebudu psát žádné e-maily. Slibuju.

Smí ještě tvoje „vysněná představa“ vyslovit jedno jediné přání, to úplně ze všech nejposlednější? — Jenom JEDNU HODINU, jednu hodinu tváří v tvář. Myslím, že neexistuje lepší konzervační prostředek pro naše společné zážitky. Protože jediný rozumný konec vroucného nesetkávání se je setkání. Nic od tebe nechci, nic od tebe nečekám.

Jenom tě musím jednou v životě vidět, cítit, promluvit s tebou. Musím jedinkrát pozorovat tvoje rty, když se formují k „Emmi“. Musím jedinkrát uvidět tvoje řasy, jak se přede mnou ukloní, než spadne opona.

Milý Leo, máš pravdu, pro nás neexistuje rozumné pokračování. Existuje ale důstojné zakončení. Prosím tě o to, už jenom o to!

Tvoje iluze dokonalosti

O 3 hodiny později

Odp.:

Pamela.

O minutu později

Re:

???

O 30 sekund později

Odp.:

Nejmenuje se Cindy, ale Pamela. Ano, vím, zní to dost hrozně. To je vždycky nebezpečné, když se při volbě jmen pro dcery prosadí otcové. Ale ona vypadá úplně jinak, čestné slovo.

Dobrou noc, Emmi. Leo

O 40 sekund později

Re:

Milý Leo, kvůli tomuhle tě mám tak ráda! Promiň mi prosím moje podpásovky. Cítím se tak slabá, tak hrozně, hrozně slabá. Dobrou noc.

Emmi

KAPITOLA DRUHÁ

O den později

Předmět: Tak dobře

Setkáme se. Leo

O 3 minuty později

Re:

Jeden muž, tři slova! Skvělá myšlenka, Leo. Kde?

O hodinu později

Odp.:

V kavárně.

O minutu později

Re:

S deseti únikovými cestami a pěti nouzovými východy.

O 5 minut později

Odp.:

Navrhuji Velkou veletržní kavárnu Huber. Nikdy nikde jsme si nebyli tak blízko jako tam. (Myslím prostorově.)

O 40 sekund později

Re:

Pošleš zase napřed svoji krásnou sestru, aby Emmi osondovala?

O 50 sekund později

Odp.:

Ne, tentokrát tam půjdu sám, otevřeně a rovnou k tobě.

O 3 minuty později

Re:

Leo, tvoje rozhodnost, kterou u tebe vůbec neznám, mě rozčiluje. Co tak najednou? Proč se chceš se mnou setkat?

O 40 sekund později

Odp.:

Protože to chceš ty.

O 30 sekund později

Re:

A protože to chceš mít za sebou.

O 2 minuty později

Odp.:

Protože chci, abys ty měla za sebou pomyšlení, že to já chci mít za sebou.

O 30 sekund později

Re:

Leo, neuhýbej. Ty to chceš mít za sebou!

O minutu později

Odp.:

Oba to chceme mít za sebou. Oba to chceme dobře zvládnout. Jde o „důstojné zakončení“. To jsou tvoje slova, milá Emmi.

O 50 sekund později

Re:

Ale já nechci, aby ses se mnou setkal jen proto, abys to měl za sebou. Nejsem tvoje zubařka!

O minutu a půl později

Odp.:

Přestože se občas strefíš přesně do nervu. EMMI, PROSÍM!! Prostě to teď provedeme. Bylo to tvoje výslovné přání a bylo to přání oprávněné. Slíbila jsi, že si „nás“ tím nepokazíme. Důvěřuji tobě a tvému „nám“ a svému „nám“ a našemu společnému „nám“. Sejdeme se tváří v tvář na hodinku u kávy! Kdy máš čas? V sobotu? V neděli? V poledne? Odpoledne?

O 3 hodiny později

Bez předmětu

Dnes už nedostanu žádnou odpověď, Emmi? Jestli ne, tak dobrou noc! (Jestli ano, tak dobrou noc!)

O minutu později

Re:

Leo, cítíš ještě něco, když mi píšeš? Já totiž cítím, že už nic necítíš. A tenhle pocit se mi vůbec necítí dobře.

O 2 minuty později

Odp.:

Emmi, mám v sobě obrovitánské bedny a truhlice plné citů k tobě. Ale mám k nim také klíč.

O 40 sekund později

Re:

Nepochází ten klíč náhodou z Bostonu a nejmenuje se Pamela?

O 50 sekund později

Odp.:

Ne, ten klíč je mezinárodní a jmenuje se Rozum.

O 30 sekund později

Re:

Jenže ten u tebe funguje jenom jedním směrem. Umí jenom zamykat. A všechny city se ti v těch bednách udusí.

O 40 sekund později

Odp.:

Můj rozum dává pozor, aby city měly pořád dost vzduchu.

O 30 sekund později

Re:

Jenomže nesmí ven. Nikdy nejsou svobodné. Leo, říkám ti, máš omezené citové hospodářství. Měl bys na něm zapracovat. Raději se s tebou pro dnešek rozloučím (to mi radí můj rozum) a nechám na sebe působit slova, která jsi ztratil nebo neztratil o našem chystaném setkání. Dobrou noc!

O 20 sekund později

Odp.:

Pěkně se vyspi, Emmi.

O den později

Předmět: Rovnou k cíli

Ahoj Leo, tak ať to máme za sebou: můžu v sobotu ve 14 hodin. A mám ti říct, jak vypadám, abys mě nemusel dlouho hledat? Nebo chceš, abych tě našla já?

Budeš znuděně sedět někde mezi lidmi, listovat novinami a čekat, až tě oslovím? Takovým tím způsobem: „Promiňte, je tahle židle volná? Éé, nejste náhodou pan Leike se zamčenou citovou bednou? Tak to já bych potom byla Emmi Rothnerová, těší mě, že jsem se s vámi nakonec přece jenom seznámila. A...“ — se zašilháním do novin — „copak máme nového ve světě?“

O 2 hodiny později

Předmět: Sorry

Leo, odpusť mi prosím ten poslední e-mail! Byl takový, takový, takový... No rozhodně nebyl moc laskavý. Vlastně bych si za něj zasloužila správce systému.

O 10 minut později

Odp.:

Jakého správce systému?

O 50 sekund později

Re:

Ále, zapomeň na to. To je takový starý vtíp mezi mnou a mnou. Tak v sobotu ve 14 hodin — je to OK?

O minutu později

Odp.:

Sobota, 14 hodin, mi vyhovuje. Hezky si užij středu, milá Emmi!

O 40 sekund později

Re:

Což znamená něco jako: „Tuhle středu už nepočítej s žádným mailem od Lea, milá Emmi.“

O 7 hodin později

Bez předmětu

Aspoň že držíš slovo.

O 3 hodiny později

Předmět: Jenom tak

Leo, ještě se u tebe svítí? (Nemusíš mi odpovídat. Jenom jsem se zeptala sama sebe. A když se ptám sama sebe, můžu se přece rovnou zeptat i tebe, ne?)

O 3 minuty později

Odp.:

Než si dáš nesprávnou odpověď, Emmi: ano, ještě se svítí.
Dobrou noc!

O minutu později

Re:

Co děláš? Dobrou noc.

O 50 sekund později

Odp.:

Píšu. Dobrou noc.

O 40 sekund později

Re:

Komu píšeš? Pamele? Dobrou noc.

O 30 sekund později

Odp.:

Píšu tobě! Dobrou noc.